

Mektić traži svjedočenje

Nekadašnji ministar bezbjednosti BiH Dragan Mektić već duže vrijeme pokušava da dobije saznanja o svjedočenju Bojana Cvijetića, svog bivšeg savjetnika, uhapšenog u akciji „Transporter“.

Kako Faktor saznaje, Cvijetićevo puštanje iz pritvora je rezultat pritiska službenika jedne strane ambasade koja se nerijetko miješa u unutrašnja pitanja BiH, kao i vraćanje usluga za, kako tvrde upućeni, dugogodišnje služenje i vjernost. Jedan od razloga je i svjedočenje koje otkriva tokove novca i način finansiranja kriminalnih krugova.

Izvor iz istrage tvrdi da je Cvijetić detaljno opisao na koji način je finansirao određene osobe, pa i one iz javnog života. Po njemu to je novac, koji je za razne usluge plaćao Igor Dedović, koji je zajedno sa Stevanom Stamatovićem ubijen početkom 2020. godine u Atini. Grčka policija je kod ubijenih pronašla kriptovane telefone koji kriju tajnu njihovog poslovanja.

Pretpostavlja se da je Dedićevim novcem finansirana i jedno udruženje građana, čijim aktivnostima su se redom okoristili opozicionari u Srpskoj.

Savjetnik bivšeg ministra bezbjednosti Dragana Mektića, Bojan Cvijetić, koji je uhapšen u akciji "Transporter", pušten je u februaru iz pritvora, ali je pod mjerama zabrane. Lisice na ruke su mu stavljene, nakon što je u akciji MUP-a Republike Srpske pronađeno više stotina kilograma droge skank. (nastaviće se)

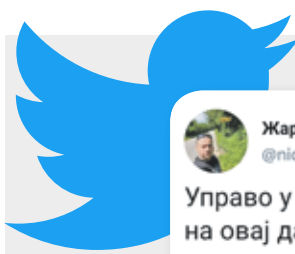
FAKTOR
Izdavač:
A Media d.o.o
Gundulićeva 33/4
Banja Luka

direktor: Dražmi Miskin
zamjenik glavnog i odgovornog urednika: Zoran Šarenac
redakcija: info@faktormagazin.ba, desk@faktormagazin.ba
marketing: marketing@faktormagazin.ba
faktormagazin.ba

štampa i distribucija: N.I.G.D. Nezavisne novine, Banja Luka

Novine FAKTOR su upisane u Registar javnih glasila RS pod rednim brojem 697 po rješenju broj 07.06/053-46/21-2

Sedmično izdanje, svakog četvrtka, latiničnim pismom

Жарко Марковић
@nidjevez_e

Управо у овим моментима, баш на овај дан, баш у тај час 2020. године настајао је први кластер у Бањалуци.

23:29 · 08 mar 22 · Twitter for Android

Žarko MARKOVIĆ

Upravo u ovim momentima, baš na ovaj dan, baš u taj čas 2020. godine nastajao je prvi klaster u Banjaluci.

Saša Gašić
@sasa_gasic

SAD u Ukrajini, državi u konstantnoj krizi od 2014, vršila eksperimente, potvrdila V. Nuland. Biološka istraživanja, pretpostavljam za veće prinose pšenice i kukuruza ili poboljšanje paracetamola. Očekuje se oštra reakcija g. Gutereša, Zelenih, Al Gora, EU, MMF-a, UEFA...

Amerika potvrdila postojanje bioloških laboratorija u Ukrajini

Podsekretar američkog državnog sekretara za politička pitanja Viktorija Nuland priznala je da Ukrajina ima objekte za biološka istraživanja, na pitanje da li Kijev poseduje biološko i hemijsko oružje.

Ona dodaje da je Vašington sada zabrinut da bi Rusija mogla da preuzme kontrolu nad

Saša GAŠIĆ

SAD u Ukrajini, državi u konstantnoj krizi od 2014, vršila eksperimente, potvrdila V. Nuland. Biološka istraživanja, pretpostavljam za veće prinose pšenice i kukuruza ili poboljšanje paracetamola. Očekuje se oštra reakcija g. Gutereša, Zelenih, Al Gora, EU, MMF-a, UEFA...

За'ебана Домаћица
@jovancicarpn

Другарица бесна на мужа јер му рекла не треба ми ништа за 8. Март и он логично, ништа јој није ни узео и ова сад сикће, хахахахахахаха

Za'ebana Domaćica

Drugarica besna na muža jer mu rekla ne treba mi ništa za 8. Mart i on logično, ništa joj nije ni uzео i ova sad sикće, hahahhahahahaha

SDS otima kandidaturu za predsjednika Republike Srpske

Jelenu „šutaju“ u Sarajevo

Mirko Šarović saopštio je Branislavu Borenoviću da SDS želi svog kandidata za predsjednika Republike Srpske! Definitivna odluka još nije donesena, ali se, po svemu sudeći, zbog toga pojavila informacija u javnosti da bi Jelena Trivić mogla odustati od kandidature. Trivićeva uveliko obilazi teren i predstavlja sebe kao budućeg predsjednika, uz svesrdnu podršku PDP-a. U narodu bi rekli – račun bez krčmara. SDS-u se to nikako ne sviđa, budući da još nije definisana konačna odluka ko su osobe koje će u ime opozicije u izbornu utakmicu za dvije najznačajnije funkcije. Sve to iz prikrajka gleda Nebojša Vukanović dok naš magazin saznaje da Klub SDS-a u Skupštini ostaje bez još jednog poslanika.

BEŽI, MIRKO, OPET!

Ne računajući pritiske određenog broja članova SDS-a, računica Mirka Šarovića je vrlo jednostavna: slanjem Jelene Trivić kao kandidata za srpskog člana Predsjed-

ništva BiH vjerovatno će (opet) izbjeći direktan izborni duel sa Miloradom Dodikom, koji će, za očekivati je, biti kandidat SNSD-a za ovu funkciju. Istovremeno smiruje, ako to iko i može, Nebojšu

Vukanovića koji će se, po njegovom računu, teško odlučiti da direktno udari na Jelenu Trivić i samim tim neće se samokandidovati u ime SDS-a za srpskog člana Predsjedništva BiH. Manje je

vjerovatno da će se Vukanović odlučiti da bude kandidat mimo opozicije ako to bude i Jelena Trivić, iako javno govori da je on najbolje rješenje za sarajevsku glavnu funkciju pa je čak otišao toliko

daleko da je umislio da može pobijediti bez zvanične podrške PDP-a i SDS-a?!

Šarović dalje računa da će, njegov kandidat za predsjednika Srpske, lakše pobijediti, navod-

no, „slabijeg“ kandidata SNSD-a, bila to Željka Cvijanović ili neko treći. Dalje, eventualnom pobjedom kandidata SDS-a za predsjednika Srpske stavio bi pod kontrolu i Milana Radovića, koji je već sa Jelenom Trivić dogovorio da bude predsjednik Vlade, kako je to saopštio Ivan Begić. SDS ovim potezom želi da pokaže mišiće PDP-u da je ta straka ipak jača karika opozicije i da ima pravo prvog izbora. I Branislavu Borenoviću na ovaj način Mirko Šarović poručuje gdje mu je mjesto. Samim tim, već slavom zanesenu Jelenu Trivić gura u drugi plan, gdje smatraju da joj je i mjesto. Nije bez osnova takvo razmišljanje, uvjereni su stari, vječiti opozicionari.

Sve ovo je još na klimavim nogama, jer Draško Stanivuković nije definitivno prelomio da je Jelena Trivić kandidat PDP-a. U uskom krugu ljudi je rekao da je „dogovorio sa Nenadom Nešićem da DNS povuče svoje kandidature ukoliko on bude kandidat za predsjednika Srpske“. U tom slučaju Nešić računa na poziciju premijera.

ZEČIĆ U ŠUMI

Za SDS Nebojša Vukanović nikada nije ni bio u prvoj postavi za izbore. I on sam bliskim osobama priča kako javno leti visoko, ali i da bi se zadovoljio pozicijom ministra prosvjete u bilo kojoj varijanti pobjede opozicije. Zanimljivo je da i Vukanović i Nešić računaju na relativno mali broj poslanika nasuprot popularnosti koju, kao, imaju. Obojica više ne kriju da im je ambicija da budu „tas na vagi“ za formira-

nje skupštinske većine, a što bi značilo da oni prvi biraju funkcije u izvršnoj vlasti. Samo još da je se dočepaju.

BUDNI SPAVAČI

Međutim, još mnogo stvari nije jasno, ili što bi rekli sportskim žargonom - sve se mijenja iz časa u čas. Tako, prema saznanjima magazina Faktor, Ljubiša Petrović kao mlada nada SDS-a u Semberiji, još nije načisto da li će ići sa strankom koja ga je izabrala ili će se prikloniti Nebojši Vukanoviću. SDS više ne postoji u Krajini. Iz Izbornih jedinica I i II ne mogu dobiti direktni mandat u parlament, jer ga je sadašnji SDS preletač Milan Radović osvojio u DNS-u, a Davor Šešić je već mjesecima na izlaznim vratima. Još kada se tome dodaju izbori za savjete mjesnih zajednica u Banjaluci koji su pokazali da SDS-a nema ni u tragovima, a da je Draško Stanivuković u slobodnom padu u gradu gdje je gradonačelnik već godinu i po dana, ne treba više ništa reći. Radović, kako kažu u banjalučkom SDS-u, pokušava da glumi manekena, iako je obećavao da će preporučiti banjalučki SDS, iz kojeg izbacuje Šešića. Ne bi trebalo zaboraviti i ulogu Milana Miličevića koji se zbog zdravstvenog stanja povukao iz trke, ali nije izašao iz igre. Jedan dio SDS-a gura i Vukotina Govedaricu kao neko srednje rješenje na nivou Republike, ali sa zadatkom da pomrsi konce Vukanoviću u Hercegovini.

JAKI LOKALNO, REGIONALNO NI U TRAGOVIMA

Ono što je izvjesno - SDS-a nema u Banjaluci i Doboju, a poslije poraza

i afera i u Prijedoru je na klimavim nogama. Neka da jakoj stranci na istoku sada konce mrsi Nenad Nešić kojem je to osnovna baza. Draška Sta-

nivukovića nema nigdje osim u Banjaluci i tu je pitanje njegovog dometa zbog razočarenja glasača. Pojedinci iz SDS-a otvoreno na mrežama pitaju

gdje je to PDP značajan osim u Banjaluci, gdje se podrška osipa, proporcionalno lošim potezima nekadašnjih uzdanica. V.Š.

KOLIKO JE VAŽNA BANJALUKA?

Izbore za savjete mjesnih zajednica Draško Stanivuković je sam predstavio kao „biti ili ne biti“. Od poraza više boli potop njegovih kadrova i ličnih izbora. Ostaje upamćeno i da je Jelena Trivić tokom izbora u mjesnim zajednicama više puta javno ponovila: „Izbori u Banjaluci su jako bitni jer će to pokazati snagu partije... Očekujem da će rezultati biti takvi da će PDP izaći kao politički pobjednik“. Sudeći po ovoj tvrdnji, kao i po rezultatima PDP-a, ona kao već promovisani kandidat jako loše kotira. I to joj je bio jedan od znakova da nije baš toliko omiljena među biračima kako se to pokušavalo predstavljati u javnosti u navodnim anketama. Naravno, naručenim.

VUKANOVIĆEVO LUTANJE

Slično je i sa Vukanovićem. Iako je na terenu, navodno, non stop, te najavljuje svoj dolazak u pojedine gradove kao trećerazredni cirkus, na skupove u opškrnim kafanama ili kladionicama dođe mu po nekoliko ljudi. Što se Banjaluke tiče, prvo je igrao na Davora Šešića, pa na Sašu Lazića Medu. Međutim, Medu su probudili iz zimskog sna pa je potopljen u svojoj mjesnoj zajednici na nedavnim izborima. Vukanović se potom okrenuo potpuno anonimnim likovima koji su pobijedili na Kočićevom vijencu. Jednostavno rečeno, teško da ovaj Trebinjac, bez obzira na njegov egzibicionizam, ima prolaz u Banjaluci, iako će kasno shvatiti. I da... To što mnoge kolege ne žele da mu odgovore na neosnovane i proizvoljne prozivke ili napade, ne znači da ne znaju, ili da ga se boje, kako on to predstavlja. Čak naprotiv - ignorišu ga, jer znaju da to najviše mrzi čovjek koji želi da po svaku cijenu bude u centru pažnje pa makar i zbog pranja čistog veša.

SDS OSTAJE BEZ JEDNOG POSLANIKA U SKUPŠTINI

Magazin Faktor saznaje da će Klub SDS-a uskoro ostati bez jednog od vrsnih poslanika u oblasti prava. Poslanik ove stranke prošao je na konkursu za funkciju u Visokom sudskom i tužilačkom savjetu. Prema odredbama zakona, ta funkcija zahtijeva odricanje od poslaničkog mandata i nestranačku ličnost. Imenovanje, doduše, treba da potvrde i poslanici u parlamentu BiH. SDS će time izgubiti prepoznatljivo lice u Skupštini. Naime, taj poslanik ušao je u Narodnu skupštinu kao Hrvat pa ga mora zamijeniti poslanik sa kompezacijke liste SDS-a te ili bošnjačke nacionalnosti. Sledeći na listi koji ispunjava te uslove je iz Zvornika i jako blizak braći Vasić. To bi praktično moglo značiti da će, umjesto izvornog SDS-ovog poslanika u skupštinske klupe, na određen način doći novi poslanik Ujedinjene Srpske!

I njega plaćamo uz račun za vodu

ZADUŽILI PREDUZEĆE ZA MILION

Kako je Faktor već pisao, ovo preduzeće je, zbog prijema novih radnika, povećalo troškove za plate za najmanje 300.000 KM, a da bi se spasila tekuća likvidnost, odlučili su da podignu kredit od milion KM. Glavni krivac za prijetuću dubiozu, kako se tvrdi u preduzeću, upravo je nekontrolisani prijem novih radnika koje, kako je Faktor već pisao, danas na platnom spisku ima više ekonomista nego vodoinstalatera.

Kako Faktor saznaje, gradonačelnik Banjaluke Draško Stanivuković „skrasio“ je proteklih dana svog nekadašnjeg vozača i pratioca Dragoljuba Grmušu u banjalučki Vodovod, a sve u okviru novog talasa prijema partijskih vojnika u ovo gradsko preduzeće.

Za Draškovog tjelohranitelja posao u Vodovodu

Po rođačkoj liniji

Kako nam je potvrđeno iz izvora bliskih vrhu Gradske uprave, Grmuša, koji je blizak rođak PDP-ovog odbornika Milka Grmuše, tokom predizborne kampanje bio je Stanivukovićev vozač i tjelohranitelj. Kao i svi ostali novi radnici Vodovoda, primljen je bez raspisanog javnog konkursa, bez obzira na to što se gradonačelnik svojevremeno zaklinjao da se „niko nikada više neće zapošljavati preko štele i da će svaki konkurs biti pošten i otvoren za sve“. U njegove riječi, nakon samo godinu mandata, više niko ne vjeruje, što je i potvrđeno nedavnim lošim rezultatom za članove savjeta mjesnih zajednica.

Radnici ogorčeni

Otkako je ovo preduzeće „oslobođeno“, Vodovod je, bez raspisanog ijednog javnog konkursa, zaposlio više od 20 novih radnika i to, mahom, na izmišljena i nikom potrebna radna mjesta.

„Gotovo svakodnevno u preduzeće dolaze novi ljudi, za koje niko pouzdano ne zna ni šta rade, ni kome odgovaraju, osim što se samo kaže da dolaze po liniji PDP-a. Ako se ovako nastavi, preduzeće će brzo da ode u finansijski ambis,

govorio je Stanivuković 26. avgusta prošle godine, kada je, zajedno sa novim direktorom Predragom Dudukovićem, preuzeo upravljanje preduzećem. Šest mjeseci poslije, Vodovod, kako pričaju ogorčeni radnici, jeste oslobođen, ali samo za prijem novih radnika. I to po PDP stranačko-robinskoj liniji, isključivo.

pogotovo što ćemo uskoro ostati bez milion KM prihoda od naknade za vodomjere, koja nam je ukinuta odlukom Ustavnog suda, a upravo na inicijativu odbornika Grmuše, čiji rođak se, vidi slučajnosti, sada prima u preduzeće – tvrde ogorčeni radnici Vodovoda.

Neće mrvice

Inače, Grmuša je tokom predizborne kampanje bio u stalnoj Sta-

nivukovićevoj pratnji, a s njim je, kako se vidi iz fotografije koje objavljujemo, bio i na predizbornih skupovima van Banjaluke poput onog u Bratuncu.

Kad je Stanivuković preuzeo vlast, angažovao je nove tjelohranitelje i vozače, a Grmuša je, takođe bez konkursa, zaposlen u gradskom preduzeću „Akvana“, koje je ionako pretrpano ogromnim viškom radnika.

–Grmuša je bio nezadovoljan time što su mu pripale „mrvice“ i zaposlenje u „Akvani“, u kojoj su male plate pa je tražio da ga zbrinu negdje gdje će primati veću platu. Čak je svojevremeno na društvenim mrežama postavljao komentare da su ga „izdali saborci“, a da je stvar u međuvremenu ipak nalegla, pokazalo je njegovo zapošljavanje u Vodovodu – tvrde izvori Faktora. V.B.

NEPOTIZAM BEZ GRANICA?

Osim Grmuše, u februaru je, takođe bez konkursa, primljena i Milana Ratković i Ivana Vrančić, uz najavljeni dolazak još radnika. Inače, Ivana Vrančić je kćerka Zorane Vrančić, savjetnice direktora Vodovoda, a koja za to prima platu od čak 3.200 KM. Razočarani radnici tvrde da je, kao vjerni poslušnik svake vlasti, sada zaposlila kćerku u Vodovod, a prije nje se, navode, na mjestu izvršnog direktora za ekonomske poslove „ukazao“ njen djever Zlatko Vrančić.

Povrh svega, ona je ranije od Vodovoda svojevremeno dobila i novac za stambeno zbrinjavanje. Nažalost, u Vodovodu je izgleda sve moguće pa i da firma, umjesto gradnje vodovoda i poboljšanja mreže, postaje skladište za partijske kadrove i rodbinu rukovodećeg kadra – tvrde izvori Faktora.

www.atvbl.rs

NOVI DOMEN

Vukanova kombi stranka

„Služba” podmeće srpskom Komšiću

S obzirom na paranoju, da ga prate razne službe, i da je nedavno zabilježeno da je Nebojša Vukanović u jednoj banci, za partijske potrebe, razmijenio i 3.000 funti ta da je u Trebinju jedan račun pokušao da plati tom valutom, srpskom Komšiću predložimo i nastavak partijske himne:

„Neka znaju stranci, žirafa, zebra i los, svakoga k'o pase, ugrišće za nos, za nos...”

Ilić i Vukanović

Zavadi pa ne vladaj!

„Zakleo se bumbar u cvijet i u med, da će na livadi da napravi red. Neće tu da vršlja od sad bilo ko, ni zeka ni jaga, ni koza ni vo...”

Neformalna himna predsjednika Stranke za pravdu i red Nebojše Vukanovića nastala je kao sublimacija dosadašnjih aktivnosti na razbijanju svega što dotakne sa posebnim osvrtom na koalicione partnere.

Do proljeća nije dugo čekati, a tada ističe rok koji je lider stranke obećao simpatizerima, da će u svim sredinama imenovati povjerenike koji će provoditi njegovu politiku pred opšte izbore na koje Stranka za pravdu i red-lista Nebojše Vukanovića izlazi samostalno.

Crven džemper, majko...

Skupovi Nebojše Vukanovića, poznati još i kao „fenomenalno veče u...”, najavljeni samo na društvenoj mreži, do sada su održani u svega nekoliko opština i gradova i za rezultat su imali vrbovanje kadrova Vukanovićeve koalicione partnere.

Vukan, kako tepa sam sebi, prvo je u Zvorniku iskoristio slabost gradskog DNS-a i za povjerenika imenovao Miroslava –Mišu Ilića.

Ilić se, valjda, za tu poziciju izborio nakon što je prodao sastave lokalnih izbornih komisija Ujedinjenoj Srpskoj i razočaran odlučio da iskoristi svoje veze iz Legije stranaca i okupi družinu na regiji Birač. Do sada mu je to jedno

uspjelo u Osmacima, gdje je u ugodnom ambijentu kladionice, za povjerenika izabrao Tomislava Rakića, kandidata SNSD na prošlim lokalnim izborima sa osvojenih 78 glasova! Interesantno je da prilikom svake posjete istoku Srpske na Vukanoviću je crveni džemper kao neka vrsta amajlije za uspjeh.

Sjedi dole jadan!

Vukanović je u crvenom džemperu sebi pripisao i rezultat povjerenika za Banjaluku Milana –Minje Savanovića, koji je na listi „Za naša naselja”, sastavljenoj od kandidata iz SDS-a, PDP-a i DNS-a osvojio ukupno 150 glasova u Mjesnoj zajednici Kočićev vijenac.

Žuti džemper Vukan oblači kada rastura Partiju demokratskog progresa. Još jedno „ugodno” veče u osinjaku SNSD-a u Ribniku iskorišćeno je i za promociju povjerenika, Sergeja Milanovića odbornika u Mrkonjić Gradu. Diplomirani šumarski inženjer na skupu je okupio svoje radne kolege iz ribničke šumarije, a u odborničke klupe je ušao kao kadar Partije demokratskog progresa sa ukupno 225 glasova. Mada se skup u Ribniku desio na Dan žena, Vukan i društvo se nisu sjetili da kupe bar dvije ruže koliko je pripadnika slabijeg pola slušalo njegovo „istorijsko izlaganje”.

„Soko zove orla, prijem!”

Vukanoviću je žuta nošnja bila potrebna i u Nevesinju, jer je povje-

renik Zagorka Grahovac, koja je takođe nekada bila na listi Partije demokratskog progresa i to kako kandidat za Parlamentarnu skupštinu BiH. U izbornoj jedinici je osvojila 1.006 glasova i nije bila ni blizu ulaska u skupštin-

ske klupe.

S obzirom na paranoju, da ga prate razne službe, i da je skoro zabilježeno da je Nebojša Vukanović u jednoj banci, za partijske potrebe, razmijenio i 3.000 funti ta da je u Trebinju jedan

račun pokušao da plati tom valutom, srpskom Komšiću predložimo i nastavak partijske himne: „Neka znaju stranci, žirafa, zebra i los, svakoga k'o pase, ugrišće za nos, za nos...”

Z.Š.

Na prvoj liniji pod Marijupoljem i Volnovahom

Sve o sukobu Rusije i Ukrajine

LUGANSK

DONJECK

Tekst i foto: Дани(ј)ел СИМИЋ

Sedam je ujutru u Donjecku. Kod nas je pet. Stigao sam i čekamo na adresi koju neću napisati, da ih drugi put ne bi gađali. I mene sa njima.

Mnoge snimke koje imam, ne objavljujem upravo jer druga strana prati medije i te objekte, odnosno položaje, može naći artiljerija.

Mi čekamo tačno kod ploče sa imenom ulice i brojem. Ali nije to. Zovu, pitaju gdje smo. Oni su iza u dvorištu.

Rukujemo se. Pitaju gdje nam je mašina? Jedva nas primiše. Napičkaiše najstrašnije kako smo mogli bez kola doći. Čuj bez kola, mislim se. Da je samo to. Nemam dovoljno ni odjeće. Trojica smo na zadnjem sjedištu. Baš je tijesno. Jedan s kamerom, drugi sa kalašnjikovom i kamerom. Konstantin Koljibeljski, vođa puta ispred Pres centra Narodne Milicije DNR.

Uvijek se mučim da objasnim kako ta milicija nije policija koja se drugačije zove. DNR ima svoju policiju. Saobraćajnu i običnu. Upravo jer se milicija definiše kao naoružani narod, ova zemlja, koja je naglašena fuzija između tradicija SSSR i Ruskog Carstva, koristi taj termin za svoju vojsku. Konstantin ima bijelu PVC traku zamotanu oko lijeve nadlaktice i desne natkoljenice. Naprosto zaraćene strane pričaju isti jezik, imaju potpuno istu tehniku, te imaju slične uniforme. Pokušavam da im objasnim kako me je Tupa Mula, jedna mizerna nakupina čovjekolikih besposličara preplaćenih od Ambasade Sjedinjenih Entiteta Amerike i fondacija iz Saveza Entiteta Njemačke, tužila zbog toga što sam rekao da šire vjersku i nacionalnu mržnju na lažima. U Prijedoru. Sipljive su to lutkice, koje učestvuju u tzv. „Danu bijelih traka“, prodajući svoje ime i prezime za srpsko. Da su strani agenti, to sami priznaju kroz spisak svojih hranitelja. Evo čekam suđenje na ratištu.

Nakon prvotne narogušnosti, u suštini su

vrlo dragi. Slovenska posla. Svi dobro znaju ko su Srbi, mada im uvijek treba tumačiti razliku između Republike Srbije i Republike Srpske. I uglavnom je uzalud.

Komentarišu šta znači V i Z. Izdao je saopštenje Igor Konašenkov, glasnogovornik Ministarstva odbrane Rusije. Znamenje pobjede. Samo to razabiram. Mi imamo papirnom trakom nalijepljeno zeleno latinično Z na terencu u koji ulazim. Škripi pod zadnjim brisačem. Na pola puta će ostati samo gornja i pola donje prečke. Ja, naravno, govorim da su budale neopjevane zbog toga. Kojem morogunu je palo na pamet da

koristi latinicu? Šta fali, recimo I ili O. Te znakovke niko ne može pomiješati. Samo nastavite tako, kažem, pročete kao Srbi. Kod nas većina sada pljuje na svoj korijen i piše latinicom Ante Pavelića.

Putokaz Donjecki avtozavod. Potom putokaz 109 km do Novoazovska.

Usput je sve kao u stereotpnim američkim filmovima. Stare Lade, Kuće prizemne sa visokom ogradom, kao u Vojvodini. Isprovaljivani i blatni putevi. Moskvič na kojem piše ćirilicom kombi. Prolazimo pumpe. Benzin je od 49 do 52, a plin od 29.50 do 32 rublje. Bagatela. Pumpe se zovu

Het trick i Respect. Vozač pušta muziku. Na rijekama Vavilonskim. Boni M. Nakon toga ide, naravno Raspućin. Ruska najpoznatija ljubavna mašina. Baš kao u američkom filmu B-produkcije iz 80-ih, koji finansira Pentagon. DNR je mokri san američkih propagandista.

Sve je to zbog rata. U Rusiji nije tako. Posred osmogodišnje izlopaćenosti i zapaštenosti,

prolazi šleper pun novih škoda. Svi se čude otkud tu. Šalim se da nije ratni plijen iz Marijupolja. Prije iz Taganroga ili Rostova, kažu. Duva mi od vrata u lijevi bubreg, vadim majicu iz rukavica i oblažem ga protiv hladnoće. Pomaže samo

donekle.

Na 29. kilometru do Novoazovska počinje snijeg. Čudno je vidjeti galebove kako lete između pahuljica. Kod mjesta Besarabka mi-moilazi nas još jedna kolona vojnih kamiona. Stepski orlovi se gnijezde na zemlji. Pada mi to na pamet gledajući ustalasanu ravnicu. Stepa, sva zasijana pšenicom. Žitnica Evrope.

Dima je novinar, a Dima je i kameraman ruskog Prvog kanala kojima sam se ušlepao za prevoz. Kad su stali da puše, žurnalist mi kaže kako idemo u Širokino. Tek oslobođeno mjesto. U Novoazovsku, gradu sa spomenikom Lenjinu i avionom MiG-17

ka. Skoro raspali bungalovi gledaju prema plaži na kojoj je dječije igralište. Tobogan odmah do velikog znaka da u moru ima mina. Pred lokalnom mjesnom zajednicom dijele ljudima vodu i hranu. Snimam kadrove pored miniranog znaka, nailazi sivomaslinasti vojni kombi UAZ, koji Rusi od milja zovu „vekna“. Ispada vojnik i namršten me pita ko sam, ja mu kažem da sam novinar. Hajde sa nama, provjerićemo mi to. Ovo je najmanje treći put da me tako hapse. Usput kupe i Konstantina, koji im objašnjava ko smo, a oni odgovaraju: Mora se znati red. I tako stalno.

Kada sam se vratio u opseg interneta, pogledam na karti i vidim da smo bili zaista na prvoj liniji. Marijupolj je odmah preko brdašca. Nijesu nas lagali.

Drugi dan, hajdučki sastanak na istom mjestu. Ovaj put nijesu samo dva automobila, već velika grupa novinara među kojima ima Francuza, Britanaca, Amerikanaca i jedan Arapin sa televizije koja antisrpski izvještava kod nas iz Sarajstana. Dima kameraman kaže – koliko nas je, možemo odmah poći na Kijev. Oni me ne mogu povesti. Primaju me sa kanala Rosija. Umjesto na Kijev ide se ili u Granitno ili u Bugas. Mene slučaj odvodi pod drugo mjesto koje su okružile ruske snage – Volnova-hu. Dva ili tri kilometra dalje je front. Ovaj put se zaista osjeti da je to prva linija.

Ne samo jer su nekih petstotinjak metara od nas pale granate sa ukrajinske strane. Uspu-

se vidi vojska zaklonjena iza stabala. Artiljerija koja loži vatru kraj topova. Tenkovi, transporter, kamioni. U selu niko nije dirao ukrajinski natpis na lokalnoj ambulanti koju finansira USAID. Ukrajinski trozubac je i dalje vidljiv, kao i natpis da ukrajinska pravoslavna crkva preko puta pripada Moskovskoj patrijaršiji. Ovaj put nema snijega, sunce je, dobra pogodba za fotografisanje, kažem. Dobar je i za bespilotnike koji navode artiljeriju, odgovaraju mi.

Tužno je gledati te, uglavnom stare ljude i jednog dječčića od 14 godina. Sve sam ja to gledao njegovih godina, idući da vidim oca na čestim, prinudnim raspustima tokom rata. Kada su nam u školu ulazile izbjeglice ili nas je bombardovao NATO. Uzimaju vodu, brašno, hranu, lijekove i guraju u kolicima kroz neočistivo blatnjave ulice koje izgledaju kao da su zemljane, jer se ne vidi asfalt.

Sjetim se naše islamizirane braće, koja i na neslaganje o kamatnim stopama prijete ratom. Kakvim ratom, bolan? Jedna baba kuka i kaže tako da je svi možemo razumjeti: Ne može ovo niko shvatiti, ko to nije osjetio na svojoj koži, a ne daj Bože da iko ovo mora osjetiti. Ne znam šta bih vam drugo rekla, ali znam da je rat na Donbasu užas.

Užas je riječ koja se isto i kaže i piše, kako na ruskom, tako i na srpskom. I svim jezicima nastalim tako što je srpski preimenovan. Tu lekciju zato ne moramo ponavljati.

na postamentu, čekamo kraj mora. Nije baš načisto da li je jezero. Skoro uopšte nije slano. U magli niz obalu je Marijupolj i upućujemo se tamo. Na pola puta su

antitenkovske prepreke išarane ukrajinskim trozupcem i patetičnim porukama: Ne ratu! Nacrtali su i bijele golubove na vojnim položajima. Cijelim putem artiljeri-

ja. Srećom ruska. Čuju se i mlazni motori, dok stojimo u sred potpuno pustog i razrušenog sela. Krš, smeće, blato.

U selu Berdjanskoje ostalo je nešto stanovni-

Izbori pokrenuli nezadovoljstvo u PDP-u

Dai Drašku vlast i vidjećeš kakav je

Mnogi su u PDP-u ostali kratkih rukava nakon izbora za savjete mjesnih zajednica. Energija koju je Draško Stanivuković kod mladih ljudi izazvao nakon lokalnih izbora 2020. godine gubi se brže nego njegova neskrivena i nezajažljiva želja za vlašću. Svoje saborce, one iskrene članove PDP-a na terenu olako zaboravlja, a još lakše ih se odriče. Takvih je više desetina primjera, a ovaj put ćemo se baviti situacijom u samo dva naselja u kojima je tzv. opozicija, tj. lista oko Draška Stanivukovića, dobila dosta glasova.

IZIGRAO AKTIVISTE

Grupa mladih aktivista PDP-a iz Šargovca vjerovala je u Draška Stanivukovića. Pažnju u svom naselju privukli su sa nekoliko akcija koje je lično podržao

i Stanivuković. Skupljanje smeća, uređenje autobuskih stajališta, ukazivanje na probleme u naselju - aktivnosti su kojima su se bavili prije izbora za savjete mjesnih zajednica. Aleksan-

dar Savić, neformalni predsjednik ove grupe mladih članova PDP-a, objasnio se šta se desilo 15 dana uoči izbora.

Gradski odbor, odnosno Draško Stanivuković, donio je odluku

da umjesto njih drugi ljudi budu na listama, a čiji je zadatak bio da, očigledno, izgube izbore.

„Sve ono što smo radili više od godinu dana u ovom naselju palo je

u vodu petnaestak dana prije izbora za članove savjeta MZ kada je saopšteno da će se na izbore izaći u potpuno drugom sastavu. Međutim, ono što nam je najviše zasmetalo jeste

vremenski period u kojem nam je to javljeno jer nismo imali dovoljno vremena da oformimo nestranačku listu i izađemo na izbore zbog zakonski propisanog roka u okviru kojeg je potrebno dostaviti dokumentaciju”, sve ovo napisao je Savić na društvenim mrežama.

TRULI KOMPROMIS SA SELAKOM

Na izborima za Savjet mjesne zajednice Šargovac ubjedljivo su pobijedili kandidati SPS-a Gorana Selaka. Svih sedam članova na kraju dolazi iz ove partije. Očigledno je, smatraju upućeni, da je Draško Stanivuković napravio kompromis sa liderom SPS-a i namjerno osujetio svoju listu u korist Selaka i SPS-a.

Savić je, izlazeći iz PDP-a, još napisao da uopšte nije saglasan sa ljudima koji su izabrani u mjesni odbor partije u Šargovcu jer su na čelo stavljeni ljudi koji to najmanje zaslužuju. Na izlaznim vratima saopštio je i ono što mnogi misle u PDP-u:

„Smatram da ovaj rad Gradskog odbora ne donosi ništa dobro opoziciji u Banjoj Luci, možda griješim, ali vremenom će se pokazati rezultati. Želim uspješan rad u predstojećem vremenskom periodu.”

Savić je mali borac na terenu, ali i veliki šraf u izbornom procesu i prava slika stanja u partiji. Naravno da su stranački botovi i bliski saradnici Draška Stanivukovića na mrežama omalovažavali ovakve poteze pa je tako Anja Grubačić napisala Saviću da se ne prenemaže,

jer ne podnosi ostavku na mjestu predsjednika Vlade te da ne razumije „visoku politiku” koju vodi njen stranački šef i gradonačelnik Banjaluke?!

SVE ZA LIČNU PROMOCIJU

Drugi primjer je još frapantniji. Tatjana Berić, banjalučki borac za prava osoba sa invaliditetom jedna je od prvih koja je stala uz Draška Stanivukovića od prvog dana. Ispostavilo se, kažu ljudi iz Stanivukovićevog okruženja, da je on Berićevu iskoristio za svoj politički uspjeh. Sjećamo se tih dana i empatije koju je pokazivao za osobe sa invaliditetom, protestne vožnje kroz Banjaluku i slične akcije. Nažalost, ispostaviće se da nije prezaao ni od korištenja najosjetljivijih kategorija društva samo da dobije političke poene za sebe i svoje političke mentore, poput Branislava Borenovića i Jelenke Trivić.

Tatjana Berić je bila i kandidat PDP-a na lokalnim izborima i osvojila, za jednog političkog anonimusa, vrlo ozbiljnih 1007 glasova ili oko 5,5 odsto glasova odborničke liste ove partije. To što nije dobila mandat nije je pokolebalo. Nastavila je sa istim žarom borbu za Draška Stanivukovića i PDP sve do izbora za Savjete mjesnih zajednica. Kad je Stanivukoviću trebalo slikanje za njegovu promociju, ona je bila tu, a kada je njoj, nakon izbora, trebala lična i moralna podrška - Draško se nije javio ni na telefon.

Sve je to objasnio njen brat nakon izbora

sa Savjete mjesnih zajednica gdje je Tatjana, u svojoj mjesnoj zajednici, osvojila vlast nakon više godina vladavine SNSD-a.

„Došli su izbori mjesne zajednice, misaona imenica za opoziciju u našem naselju. 19 sati borbe da sve prođe kako treba.

Nakon 20 godina pobijedi opozicija, čiji je ona zaslužnik. Ni nazvali nisu da joj čestitaju. Zove „gradonačelnika” - ne javlja se. Nakon 2 sata, neka skroz nebitna osoba, zove i kaže mi slavimo, zvaće te on kroz par dana. Mislim stvarno, ali dobro! Pitali smo ga za sastanak - nije imao vremena, za osobu koja mu je jedina sa liste donijela pobjedu...”, napisao je Tatjanin brat na Fejsbuku.

ŠTA JE SLAVIO?

Dakle, Berić otkriva i jednu potpuno suludu situaciju. U noći kad je SNSD potopio PDP na izborima sa savjete mjesnih zajednica u Banjaluci, Draško Stanivuković je slavio!

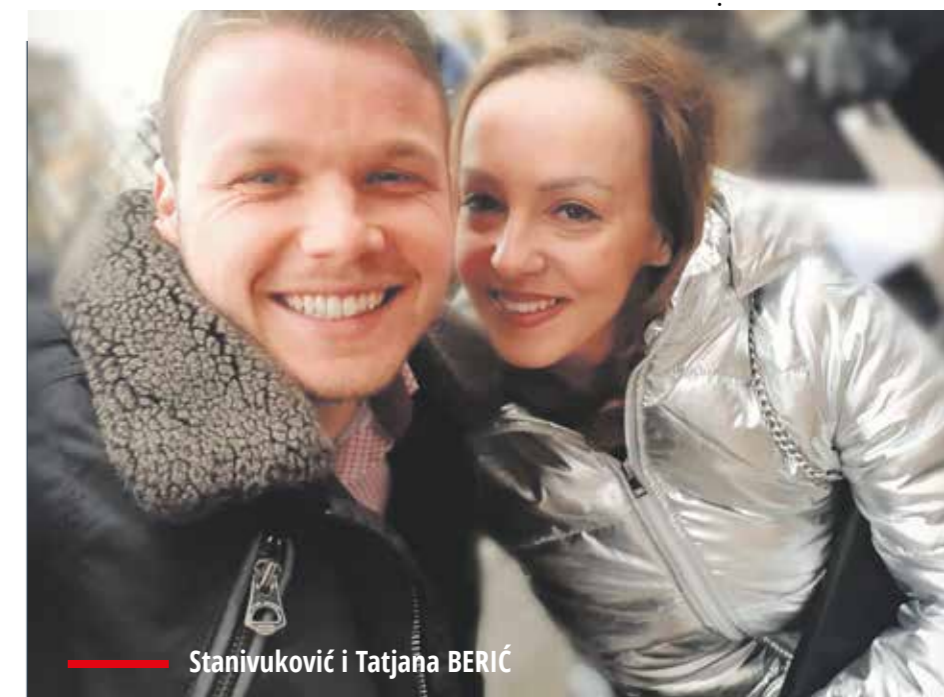
Tatjana Berić je Draška Stanivukovića gledala kao brata, ali njega, ispostaviće se, nije bilo kad je njoj bilo najpotrebnije. Igrom nesrećnih okolnosti i zle sudbine, tih dana oko izbora 20. februara nju je na pješačkom prelazu udario automobil. Oštetio joj je invalidska kolica. Imala je na hiljade poziva, ali ne i od „brata” Draška koji ju je zaboravio u tim, za nju vrlo teškim trenucima:

„...Nakon par dana udari nas auto na pješačkom. Svi ljudi se javili - on ne. Samo da je

pitao "kako si". Ništa više. Nju je to, naravno, pogodilo više nego da joj ja kažem nešto. Ljudi iz naselja koji su bili na listi takođe su bili protiv da bude predsjednik mjesne zajednice, koje je ona stavila da se bore za osnovne potrebe jer nemaju vodu u 21. vijeku. To je sve dovelo do pakla u kući, svađe, rasprave, stalnih tenzija... Na kraju je odustala da bude predsjednik. Moja sestra nije izdajnik kao što je neki nazivaju. Mnogi bi uradili isto. Samo od nje to niko nije očekivao, ali onda znajte šta je trebalo sve da se desi da ode toliko.”

Ovo je naveo Tatjanin brat, obraćanje u ime sestre, koja očigledno nije imala snage za takvo šta.

I.B.

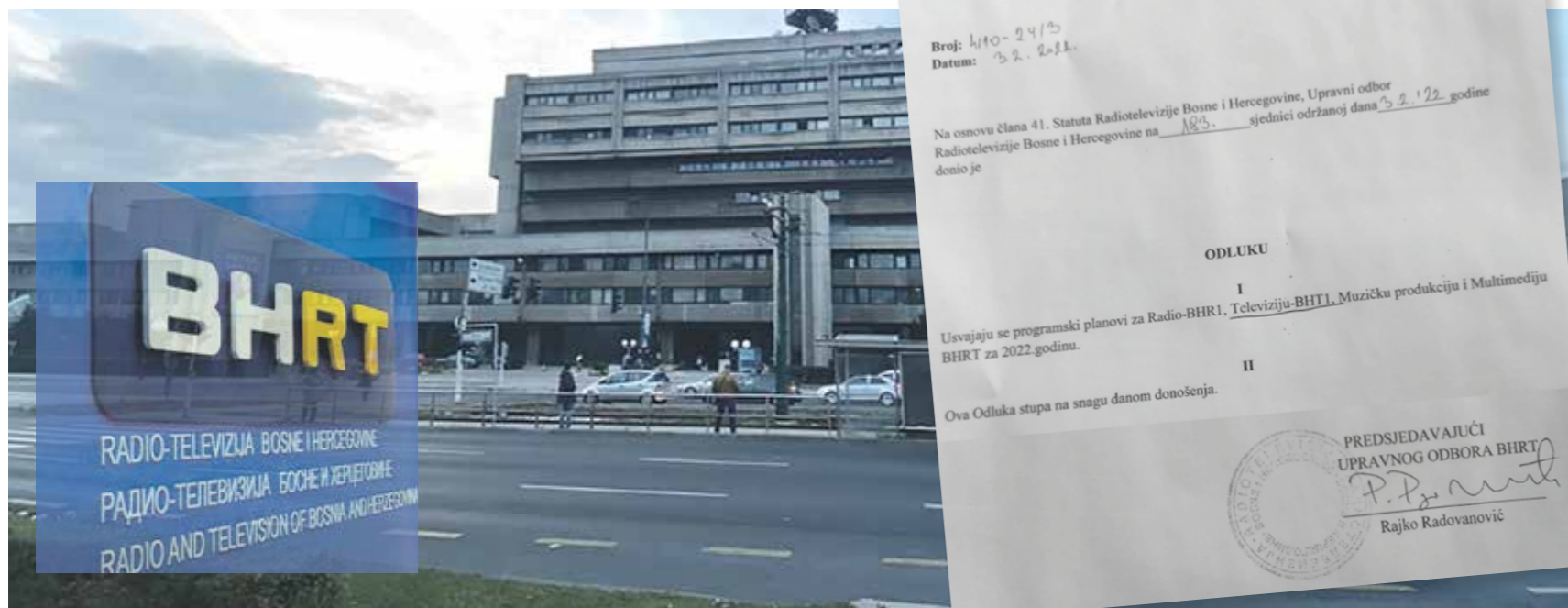
Stanivuković i Tatjana BERIĆ

ODLAZAK U DRUGI TABOR

Na kraju je napustila PDP-a, isključivo zbog Draška Stanivukovića. Kako saznajemo, politički angažman već je našla u drugoj stranci. Nastavlja svoju borbu za prava osoba sa invaliditetom. Sa Stanivukovićem koliko je god imala dobru volju, dobila je samo to da je bila marioneta u političkom prodoru čovjeka koji nije birao sredstva da se domogne vlasti u Banjaluci.

SRBI NA UDARU

Kako je propao BHRT

Srpski član Upravnog odbora (UO) BHRT Rajko Radovanović nije reagovao nakon što je generalni direktor ove kuće Belmin Karamehmedović otpustio srpske novinare iz BHRT-a. Od 930 zaposlenih u BHRT-u u RTV domu u Sarajevu od 1. marta radi samo 25 Srba iz Republike Srpske.

To je, tvrde upućeni u dešavanja u ovoj medijskoj kući, politika koju udruženim snagama s muslimanima u BHRT-u sprovodi srpski član UO Rajko Radovanović. I dok srpski novinari dobijaju otkaze "zbog teške finansijske situacije" u ovoj kući generalni direktor u međuvremenu zapošljava novog portira, naravno Bošnjaka, na rampu ispred RTV doma. Nakon uspješno sprovedene obuke portir je počeo samostalno da diže i spušta rampu ispred zgrade BHRT-a. I ovog 1. marta imao je specijalni zadatak – da dignu rampu i isprati Srbe koji su dobili otkaz u RTV domu.

Provokacije i pritisci

Otkazi za Srbe u BHRT-u spremljeni su simbolično za 1. mart, dan tzv. nezavisnosti BiH i dan ubistva srpskog svata ispred Stare crkve na Baščaršiji 1992. godine. Preostali Srbi u BHRT-u su u strahu nakon svega što proživljavaju u ovoj kući. Svakodnevno su, tvrde, izloženi raznim provokacijama i pritiscima, a posebno je zabri-

njavajuća činjenica da u BHRT-u aktivno djeluje i organizacija - udruženje demobilisanih pripadnika tzv. Armije BiH - radnika JP Radio televizije BiH Sarajevo! U junu prošle godine pripadnici ove organizacije zaustavljali su zaposlene na ulazu u zgradu RTV doma i prikući. Svakodnevno su, toga su po hodnicima BHRT-a lijepili letke koji su, kažu neki od

zaposlenih, uznemirili Srbe i podsjetili ih na progon iz 1992. godine, tada aktivnih (a sada demobilisanih) pripadnika tzv. Armije BiH. Iako je Statutom BHRT-a u kući zabranjeno djelovanje drugih organizacija osim sindikalnih, bivši demobilisani borci tzv. Armije BiH, navode zaposleni, imaju podršku generalnog direktora i srpskog člana UO.

A za Srbe - otkazi

Umjesto da se pozabavi ovim ozbiljnim problemima u BHRT-u, neki kažu, antisrpski program posvećen tzv. Danu nezavisnosti BiH. Umjesto da štiti interes javnosti u Republici Srpskoj ispred koje je i imenovan u UO BHRT-a, Radovanović se nije obazirao na otkaze za Srbe. One koje treba da štiti Radovanović izbacuje na ulicu dok istovremeno odsjeda u čaršijskim hotelima. Rezultat njegovog osmo mjesecnog predsjedavanja UO su, kažu ogorčeni radnici, otkazi Srbima iz

Republike Srpske, one iz čaršije je zadržao u RTV domu i cjelodnevni, kako neki kažu, antisrpski program posvećen tzv. Danu nezavisnosti BiH. Umjesto da štiti interes javnosti u Republici Srpskoj ispred koje je i imenovan u UO BHRT-a, Radovanović se nije obazirao na proslavu 1. marta, jednog od najtragičnijih datuma za srpski narod u BiH. Osim cjelodnevnog

programa o izmišljenom Danu nezavisnosti za kraj je priređen poseban spektakl - zgrada BHRT-a osvijetljena bojama tzv. zastave BiH. To je iznenadilo i Bošnjake u Sarajevu jer do sada nisu imali priliku da vide RTV dom u takvom izdanju.

Ugovorni za podobne

Iako je prema sistematizaciji radnih mjesta u BHRT-u evidentan manjak novinara, naročito Srba koji su u ovoj kući svedeni na nivo statističke greške to nije spriječilo rukovodstvo da sprovedu dugo pripreman plan čiste srpskih kadrova.

Ovaj plan je pripreman još od jula prošle godine, upravo kada je dužnost predsjedavajućeg UO BHRT-a preuzeo Rajko Radovanović, koji je zbog upravljanja Lutrijom Republike Srpske i gubitka tog preduzeća u septembru prošle godine.

Od jula 2021. godine srpski novinari iz Republike Srpske dobijaju ugovore na određeno na samo mjesec dana, a muslimanski novinari i "podobni" Srbi koji čestitaju nepostojeće praznike poput tzv. Dan nezavisnosti dobijaju ugovore na 3 mjeseca.

O svemu ovome srpski član UO Rajko Radovanović informisan je u više navrata ali, tvrde zaposleni, nije reagovao. Dok mladi srpski novinari ostaju bez posla, muslimani koji već primaju penziju ostaju i dalje da rade u RTV domu. Trenutno u ovoj kući radi oko 30 penzionera, naravno muslimana.

Ni u tragovima

Koliko je BHRT javni servis BiH pokazuje

ne samo program koji je godinama nije osvrtao na prava i interese konstitutivnog srpskog naroda, već i struktura zaposlenih koja nije ni blizu ustavom zagarantovane nacionalne zastupljenosti. Srbi u BHRT-u su na minornom nivou i nema ih u brojnim sektorima. Od tri rukovodne pozicije u BHRT-u, generalni direktor je musliman više od 15 godina, direktor BH televizije 1 je Hrvat Mario Vrankić, koji provodi politiku generalnog direktora i direktor BH radija 1 je Srbin, po prvi put iz Republike Srpske, Pejka Medić koja je imenovana 2017. godine. Do tada je ova pozicija pripadala Bošnjacima i podobnim Srbima iz čaršije. U okviru BHRT-a postoje još dvije niže rukovodne pozicije – rukovodilac Muzičke produkcije i rukovodilac portala BHRT-a, na kojima se nalaze naravno opet muslimani. Od četiri pomoćnika generalnog direktora samo je jedan Srbin i to iz čaršije.

Sporno saopštenje bez reakcije

Menadžment BHRT-a po Statutu ove kuće čini Poslovodni odbor, odnosno tri direktora, ali u praksi to nije tako. Stvarni menadžment čini samo generalni direktor uz povremenu asistenciju direktora BHT1 (kad mu treba otkucati saopštenje). Prije 3 mjeseca BHRT je emitovao saopštenje za javnost u kojem se ogradio od navodne "manipulacije" informacijama Srpske novinske agencije i najavio da će razmotriti obustavu korišćenja servisa SRNE. BHRT-u je zasmetala rečenica Srpske novinske agencije da je "...stvorena Državna zajednica

BiH sastavljena od dva entiteta Republika Srpska i Federacija BiH koji su potpisnici svih aneksa". Saopštenje je objavljeno kao saopštenje tzv. posloводства BHRT-a koje po Statutu ove kuće ne postoji. Autori ovog saopštenja bili su, kažu upućeni, generalni direktor Belmin Karamehmedović i direktor BHT1 Mario Vrankić.

Predsjedavajući UO Rajko Radovanović nije zatražio vanrednu sjednicu UO zbog ovog saopštenja niti je zahtjevao odgovornost onih koji su ga napisali iako su se o ovome oglašili brojni zvaničnici Republike Srpske – poslanik u Narodnoj skupštini RS Srđan Mazalica, savjetnik srpskog člana Predsjedništva BiH, Milan Tegeltija, ministar spoljne trgovine i ekonomskih odnosa u Savjetu ministara BiH Staša Košarac, poslanik SNSD-a u Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine BiH, Sanja Vulić, delegat srpskog naroda u Domu naroda Parlamentarne skupštine BiH, Dušanka Majkić, poslanik u Pred-

stavničkom domu parlamenta BiH, Nenad Nešić, gradonačelnik Istočnog Sarajeva, Ljubisa Čosić, predsjednik NPS, Darko Banjac i profesor ustavnog prava, Siniša Karan. Svi oni osudili su ovo saopštenje BHRT-a, ali to nije uradio predsjedavajući UO Rajko Radovanović iako je znao da je saopštenje doneseno mimo zvaničnih procedura u BHRT-u.

Readakcija „specijalnih programa“

U kolegiju BH televizije samo jedan od 10 urednika programa i redakcija je Srbin – urednik Informativnog programa – Jelena Radojević Kapor. Od imenovanja Srbina za urednika Informativnog programa BH televizije, generalni direktor je formirao tzv. redakciju "specijalnih programa" kako bi, smatra se, oduzeo nadležnosti srpskom uredniku IP-a i napravio paralelni informativni program kojim on lično rukovodi. Ova redakcija prati "specijalne događaje" po nalogu generalnog direktora, a iz Informativnog progra-

ma BH televizije izuzeti su gotovo svi događaji prema kojima narodi u BiH imaju različita viđenja. Od 9. januara, 1. marta, 25. novembra, 11. jula, 21. novembra. To je pokušaj da se urednik Informativnog programa svede samo na urednika vijesti i da ne može uticati na ostale informativne emisije, a cilj je jasan – smanjiti uticaj na programsku šemu. Dakle, ova tzv. specijalna redakcija je direktno potčinjena generalnom direktoru i s njim dogovara sadržaje koji ne idu u prilog srpskom narodu i Republici Srpskoj. (obilježavanje 1. marta, 25. novembra, produkcija tzv. dokumentarno – informativnih sadržaja poput "opsade" Sarajeva, granatiranja Viječnice, stradanja muslimana u Srebrenici, godišnjice referenduma za tzv. nezavisnost BiH, godišnjice prijema BiH u UN, itd). Svi ovi "specijalni" projekti se pripremaju u tajnosti, što znači da se o njima ne raspravlja na kolegijumu televizije koji je jedino mjesto koje može donijeti odluku o emitovanju tih sadržaja. Z. Š.

UMJESTO OSTAVKE

Izveštaji o poslovanju BHRT-a u Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine BiH nisu usvojeni već godinama i bilo bi očekivano da generalni direktor zbog lošeg rukovođenja kućom podnese ostavku. Ali imajući u vidu da ga savjetuje Rajko Radovanović, za koga se priča da je negativno poslovao u svim preduzećima kojim je rukovodio (Glasom Srpske, Akvanom, RTRS-om, Lutrijom) teško da će se to desiti.

POLA MILIONA ZA APANAŽE

I dok para za plate srpskih novinara u BHRT-u nema, ima ih za apanaže članovima UO koje na mjesečnom nivou iznose 2800 KM, što po jednom članu za četvorogodišnji mandat iznosi 134.400 KM - puta još 3 člana - ukupno 537.600 KM. I dok Karamehmedović redovno isplaćuje apanažu novim članovima UO, onim bivšim još uvijek duguje pozamašne svote iako su im mandati istekli još u maju prošle godine. Njihove ruke mu više ne trebaju pa se okrenuo novim članovima UO koje, pričaju u toj medijskoj kući, pozamašno plaća iako su računali BHRT-a u blokadi. Za njih ne smije da zafali.

Vidić zapošljava i iz stranke i od stričevića

Zoran VIDIĆ FOTO: Siniša Pašalić

Načelnik Broda razgranao mrežu nepotizma

Zoran Vidić, aktuelni načelnik opštine Brod i nekadašnji vrlo aktivni poslanik SDS-a u Skupštini, nakon pobjede na izborima radi upravo ono protiv čega se najviše borio. Stranačko zapošljavanje i nepotizam je drugo ime za ovog prvog čovjeka lokalne zajednice na desnoj obali rijeke Save. Za godinu i po načelničkog mandata u opštinu i institucije koje kontroliše lokalna vlast uspio je da zaposli čak više od 80 ljudi! Mahom stranačkih aktivista, a da sve bude još i gore uhljebljenje su osigurana za supruge, braće i sestre i najbližu rodbinu funkcionera SDS-a u ovoj lokalnoj zajednici.

SESTRU DO SEBE, ŽENU U ČISTOĆU

Vidić se brine i za koalicione partnere, poput SPS-a i PDP-a pa su tako razmještali rodbinu po javnim institucijama, zavisno od toga koju je jedna od valdajućih partija dobila na upravljanje. Da se zometu tragovi njihovi najbliži zapošljavani su u druge institucije koje vode koalicioni partnere. Igor Jeremić je predsjednik SPS-a u Brodu, odbornik ove stranke u lokalnoj skupštini i najvažnije za ovu priču Direktor doma zdravlja. Prema pouzdanim saznanjima magazina Faktor, svoju rođenu sestru Danijelu Gligorović zaposlio je ni manje ni više nego kod sebe u Dom zdravlja i to u računovodstvo! Da baš sve ne bude do kraja providno supruzi Tedoru Jeremić našao je posao u Komunlanom preduzeću KomVod.

SVI PUTEVI VODE U KOMVOD

Predsjednik Kluba odbornika SDS-a u lokalnoj skupštini sestru Dajanu Jovanović zaposlio je u Turističku organizaciju, a suprugu Goranu u , očigledno omiljeno stranačko prezeće za zapošljavanje KomVod.

Predsjednik Nazdornog odbora Komunlanog preduzeća, istaknut član SDS-a, Neven Nenadić nije imao potrebe da krije ništa. Svoju suprugu Miljanu Nenadić zaposlio je ni manje ni više nego na mjesto glavnog računovođe u tom istom preduzeću. Dakle, suprug odlučuje i kontroliše ono što mu, u finansijskom smislu, radi i provodi rođena supruga. Da nije tragično bilo bi smiješno.

UHLJEBILI 40 AKTIVISTA

Prema pouzdanim informacijama magazina Faktor, Komunlano preduzeće u posljednjih godinu, godinu i po bilo je prava meka za stranačka zapošljavanja. Prije izbora preduzeće je imalo 71 zaposlenog, danas preko 110. Znači, više od 40 novih radnika i to na neodređeno.

Turizam je u Brodu za vrijeme korone doživio pravu ekspanziju. Od zaposlenih 11 došlo se do 21-og- Znači, stotinu odsto više zaposlenih. U Domu zdravlja, možda bi se i razumljelo zbog pandemije, primljeno je šest novih radnika. Ali, ako se pogleda da su tu većinom sestre i supruge funkcionera jasno je da se radi

isključivo o stranačkom zapošljavanju.

ZA SADA 77, VEĆINOM BEZ KONKURSA

Zoran Vidić je u samoj opštini povećao broj radnika za osam, broj vatrogasaca je uvećan za četiri, a čak je i Radio Brod imao potrebu za novih dva radnika

pa ih sada ima 11. Kao jedna "velika omanja" redakcija ozbiljnog medija.

I Centar za socijalni rad je imao potrebu za novim radnicima pa je primljeno dvoje novih. Sve u svemu, ovo što smo uspjeli istražiti je čak 77 novih zaposlenih na neodređeno. Ni-

smo uspjeli doći do podataka o broju onih koji rade na ugovore ili na određeno a zasigurno je i taj broj impozantan. Opet napominjemo, većina najbliža rodbina ili stranački aktivisti vladajućih SDS-a, PDP-a i SPS-a.

I.B.

TRAŽIO POMOĆ VLADE

Treba reći da je opština Brod prema dostupnim informacijama u prošloj godini od 11 miliona budžeta na plate dala oko 4 miliona maraka. Za plate ovih novih radnika procjenjuje se da će trebati još dodatnih milion i po. Na to sve Zoran Vidić je tražio i dobio pomoć Vlade od 500.000 KM kako bi platio neke ranije ali i tekuće obaveze opštine.

"Vladi RS obratili smo se za pomoć u prevazilaženju problema finansiranja, jer je opštinu Brod kovid izuzetno teško pogodio. Granica je većinom zatvorena, otežan je promet, a mi, na neki način, živimo od prekogranične saradnje. Tvrdi Vidić za medije.

Novac još nije doznačen, a u Brodu vjeruju da će što prije biti prebačen na račun.

"Mi smo uozbiljili naplatu budžetskih prihoda koji su u našoj nadležnosti. Takođe, povećani su i prihodi od PDV, jer je sve poskupjelo. Međutim, nama je problem, koji smo istakli i na primopredaji dužnosti – zatečeni dugovi i kratkoročne obaveze od skoro dva miliona KM plus još neke neproknjižene eksproprijacije oko pola miliona KM. Jako je izazovno to vratiti i krenuti dalje. Nekako smo prvu godinu izdržali, ali sada je već to ozbiljan problem. Ne preostaje ništa za razvoj opštine" – objašnjava Vidić. Nova zapošljavanja nije spominjao.

Šampioni humanosti u Srpskoj

Tih heroji, bez kojih se ne može

Prikupljeno 37.500 jedinica

„Trebalo bi napomenuti da je ograničen rok trajanja krvi i komponenti krvi te da su nam zato dobrovoljni davaoci krvi uvijek dobrodošli“, istakla je za magazin Faktor Veselka Čević, šef banjalučke Službe za prikupljanje krvi u Zavodu za transfuzijsku medicinu Republike Srpske.

U toku 2021. godine u Republici Srpskoj prikupljeno je oko 37 500 jedinica krvi, u svih deset službi u RS.

Krv se prikuplja u deset transfuzioloških službi zavoda širom Republike Srpske te tokom akcija koje zavod organizuje u saradnji sa opštinskim organizacijama Crvenog krsta, udruženjima dobrovoljnih davalaca krvi, raznim preduzećima, sportskim organizacijama i institucijama. Tokom 2021. godine organizovano je oko 440 akcija dobrovoljnog davanja krvi, od kojih je 320 bilo u transfuziološkim službama, a 118 na terenu, naveli su iz Zavoda.

Lani oko 47.000 davalaca

U Republici Srpskoj je tokom 2021. registrovano oko 47.000 dobrovoljnih davalaca krvi. Treba da napomenemo da jedan davalac krvi može dati krv i više puta tokom godine.

Lani je krv dalo oko 37.500 dobrovoljnih davalaca krvi, od kojih je ca 65 odsto davalaca dalo krv dobrovoljno, a njih oko 35 procenata namjenski za određenog pacijenta. Samim tim, Zavod raspolaže dovoljnim zalihama krvi tokom godine, ali bi, kažu nadležni u toj ustanovi, bilo poželjno da procenat dobrovoljnih davalaca bude veći, tj. da se smanji potreba za porodičnim, namjenskim davaocima.

U Banjaluci najviše

Svaka regija ima svoje redovne davaoce krvi. Zavod ima transfuziološke službe u Banjoj Luci, Doboju, Bijeljini, Gradišci, Prijedoru, Zvorniku, Istočno Sarajevu, Foči, Trebinju i Nevesinju i u svim službama se to-

kom godine organizuju akcije dobrovoljnog davanja krvi. Najveći broj akcija organizovan je u najvećem gradu Srpske. U Zavodu za transfuzijsku medicinu Republike Srpske su zadovoljni odzivom građana i činjenicom da su spremni iskazati humanost i solidarnost onda kada je njihovim sugrađanima potrebna krv.

Najmanje zastupljenja AB negativna

Preciznih informacija za kojom je krvnom grupom najčešća potre-

ba nema, jer sve zavisi od pacijenata u bolnicama i njihovih svakodnevnih potreba, koje se često mijenjaju. Bitno je napomenuti da svaki pacijent prima krvnu grupu koja odgovara njegovoj, tako da svakodnevno stanje zaliha zavisi od pojedinačnih pacijenata i njihovih krvnih grupa.

Ova se situacija može jako brzo promijeniti i samim tim, teško je reći koja je krvna grupa u datom trenutku najpotrebnija.

„U principu, može se reći da je u našoj po-

pulaciji najzastupljenija krvna grupa A Rh D pozitivna (oko 35%), a najmanju zastupljenost ima AB RhD negativna krvna grupa (oko 1,5%), pa su tako i naše zalihe krvi popunjene srazmjerno prisutnosti određenih krvnih grupa u našoj populaciji“, istakla je za naš magazin Veselka Čević, šef banjalučke Službe za prikupljanje krvi u Zavodu za transfuzijsku medicinu Republike Srpske.

Z.Č.

SA OCA NA SINA

Dragiša je prvi put dao krv prije pet godina.

„Pomislio sam da moja krv može nekome spasiti život i od tada sam krv dao 53 puta i neću stati“, priča on. Njemu, kaže, do sada nije trebala krv, ali neće odustati od ove humane geste. Prisjeća se da je na početku pandemije koronavirusa bio onemogućen da češće da neophodnu tečnost nego što je htio. I njegov sin će, kaže, uskoro njegovim stopama solidarnosti.

Da bi se zadovoljile potrebe liječenja pacijenata raznim hemoproduktima, u RS bi bilo potrebno 30 dobrovoljnih davalaca na svakih 1.000 stanovnika, što u suštini znači da bi tri odsto populacije trebalo da daruje krv jednom u toku godine da bismo na raspolaganju imali dovoljne zalihe krvi.

ROK TRAJANJA SAMO PET DANA

Prema zakonu, dobrovoljni davalac krvi mogu biti osobe od 18 do 65 godina starosti. Zbog ograničenog roka trajanja krvi i komponenti krvi, posebno koncentrata trombocita koji imaju rok trajanja samo pet dana i pripremaju se iz svježe uzete krvi, uvijek je potrebno da se dobrovoljni davaoci krvi odazovu akcijama ili pojedinačno dođu dati krv u najbližu transfuziološku službu.

Iz Grupacije za promet naftom upozoravaju

Nemoguće zaustaviti rast cijena goriva

Do nestašice goriva na tržištu Republike Srpske neće doći, jer imamo ozbiljne izvore snabdijevanja, rafinerije u okruženju i luke koje su na raspolaganju velikim trgovcima.

Cijene nafte i naftnih derivata na globalnom tržištu rastu iz dana u dan. Sve je počelo globalnom inflacijom na svjetskom nivou i povećanom potražnjom, a dodatno se zakomplikovalo sukobima u Ukrajini. Dragan Trišić, predsjedavajući Grupacije za promet naftom i naftnim derivatima pri Privrednoj komori Republike Srpske, u intervjuu za Faktor kaže da se crne slutnje o cijeni goriva od četiri KM u maloprodaji teoretski mogu ostvariti, ali, kako ističe, nada se da će se tržište stabilizovati i da nećemo doći do tako visokih iznosa energenata.

Faktor: Kako možemo zaustaviti konstantan rast cijena? Da li bi uklanjanje akciza bilo rješenje?

Trišić: Mislim da uklanjanje akciza nije rješenje, to sam više puta izjavio. Nisam siguran da se neka zemlja u okruženju, a one su nam referentne zone, odrekla akciza. Ipak, one imaju svoju svrhu, prvenstveno jer su usmjerene u školstvo, zdravstvo, kao i planirane budžetske prilive. Zaustaviti rast cijena goriva je praktično nemoguće jer to isključivo zavisi od kretanja nafte na berzi, ali se može djelovati drugim mehanizmima, kao što je trenutni, odnosno ograničenje marže na maloprodaju.

Faktor: Da li je povećanje cijena uticalo na smanjenje prodaje?

Trišić: Povećanje cijena na naftne derivate djelimično utiče, međutim nije jedini faktor. Na smanjenje prodaje utiče isključivo potražnja ili konkurentnost na tržištu.

Faktor: Kako objašnjavate da se cijene na pojedinim pumpama razlikuju i u nekoliko desetina pfeninga?

Trišić: Različite cijene na benzinskim pumpama su iz više razloga, kao npr. manji ili veći logistički troškovi, tačke snabdijevanja, konkurentno okruženje... Svakako trebalo bi napomenuti da su zalihe i indeks prodaje jako bitan faktor.

Faktor: Šta bi za nas značilo da Evropa uvede embargo na rusku naftu?

Trišić: Mislim da do toga neće doći jer bi to izazvalo ekonomski poremećaj do te mjere da bi

zemlje EU ušle u još veću energetska krizu. Ipak se velike kompanije svih zemalja EU vode biznis logikom, a to je profit. Dakle, bez obzira na trenutna dešavanja, planovi se mogu realizovati bez značajnih promjena u smislu ulaznih troškova. A to znači, projektovani ulazni troškovi sa minimalnim odstupanjima. To, dalje, znači kontinuitet snabdijevanja po realnim cijenama.

Faktor: Do kojih granica cijena nafte na svjetskom tržištu zaista može rasti?

Trišić: Cijene barela su bile na maksimumu - 147 dolara po barelu, što je istorijski maksimum iz 2008. godine, kada smo imali veliku ekonomsku krizu. Danas je indeks dostigao 130 dolara po barelu. Ipak, zavisi od geopolitičkih okolnosti, ali moja procjena je 150 dolara po barelu.

Faktor: Postoje li naznake smanjenja cijena?

Trišić: Za sada nema naznaka smanjenja cijena, ali se uskoro očekuje pik, kada bi, nakon toga, nafta morala da se vrati u realne okvire, odnosno cijene.

Faktor: Šta će biti jedan od narednih koraka Grupacije?

Trišić: Moj cilj u narednom periodu je da zajedno sa distributerima i nadležnim institucijama kreiramo transparentno tržište, sa kapacitetima koji će moći da ponude kupcima sve vrste goriva i usluga, kako to možemo vidjeti na naprednim tržištima. Kapaciteti koji će na neki način biti energetski nezavisni, što će u narednom periodu biti veoma važno za Republiku Srpsku.

P.L.

GARANT ENERGETSKE STABILNOSTI

Faktor: Može li doći do nestašice nafte na našem tržištu?

Trišić: Do nestašice goriva neće doći, a govorim o tržištu Republike Srpske, jer imamo ozbiljne izvore snabdijevanja, rafinerije u okruženju i luke koje su na raspolaganju velikim trgovcima. Bitno je da u ovo vrijeme nema nekontrolisane kupovine, odnosno kupovanja zaliha. Takve kupovine, u kratkim vremenskim intervalima, dovode distributere nafte u situaciju da ne mogu planirati optimalne zalihe i dolazi do prekida u snabdijevanju, što svakako nije poželjno. U slučaju većeg poremećaja na tržištu, siguran sam da će Vlada Republike Srpske, zajedno sa Vladom Srbije, intervenirati s ciljem stabilizacije i to je bilo vidljivo tokom prethodnog perioda u vrijeme pandemije. Ipak, naftna industrija Srbije je garant energetske stabilnosti i kapaciteti mogu da odgovore svim izazovima.

DEZINFORMACIJE I HISTERIJA

Faktor: Inspekcijски organi utvrdili su niz zloupotreba pojedinih preduzeća koja se bave prometom nafte i naftnih derivata. Kako to komentarišete?

Trišić: Ovih dana imamo veoma nestabilan period, a tiče se cijena i okolnosti u kojima se nalazi tržište Republike Srpske. Svi distributeri pokušavaju da urade sve kako bi obezbijedili količine goriva i da u ponudi imaju sve vrste goriva. Pored ograničenja marži u maloprodaji, dodatni izazovi su velike oscilacije uzlaznih, tj. nabavnih cijena. To je vidljivo kod velikih kompanija, ali i kod malih. U svemu tome došlo je do blagog haosa na tržištu kada smo imali prije nekoliko dana medijsku dezinformaciju u Federaciji da će gorivo poskupiti na četiri KM. Tada kreće histerija i građani odlaze na pumpe u Federaciji, kako bi na neki način kupili gorivo prije drastičnog poskupljenja. Naravno, dezinformacija je krenula iz određenih političkih krugova kojima je bio cilj da se to desi kako bi javnost imala sliku da je kriza Ukrajine i Rusije generator svega lošeg što se ovdje dešava, što apsolutno nije tačno. Naravno da su neki distributeri formirali cijene suprotno odluci Vlade Srpske o ograničenju marže i iskoristili čitavu situaciju i to je neprihvatljivo zbog svih onih distributera koji rade u skladu sa zakonom. Sankcije su odlična mjera i podržavam Inspektorat u tome, a sve s ciljem uređenja tržišta i kreiranja fer igre. Vjerujem da su neki od njih greškom uradili neke pogrešne korake, ali to ih ne opravdava.

Tajne igrača igara na sreću u Srpskoj

Klađenje na 820 lokacija, džekpot na 6.803 automata

Teško bi se u današnjem svijetu kocke snašao i Đoletov vješti igrač, Boža zvani Pub. Kladionice, tombole, automat klubovi, lutrija, bingo, onlajn kazino...

Neupućeni u svijet kocke iznenade se kada čuju šta se sve nudi, legalno, u bogatoj ponudi igara na sreću. I ne morate ni izaći iz kuće, automobila, kafića kako bi odigrali virtuelno klađenje, pod uslovom da ste ušli u svijet sporta, analiza ili „znate” tipsera. Malo bolji igrači imaju i svoje tajne kako da uvećaju iznos na računu, ali oni sa životnim iskustvom će uvijek reći - lake zarade nema. Jer od vaše zabave ili poroka nisu na dobitku samo oni koji organizuju igre na sreću, već i država, a brojke koje objavljujemo potvrđuju da nismo Engleska, ali ipak i mi razloga za klađenje imamo.

Kladionice na 820 lokacija

U Republici Srpskoj je na kraju prošle godine licencu za organizovanje kladioničkih igara posjedovalo 18 priređivača na čak 820 lokacija, potvrđeno je za Faktor iz Republičke uprave za igre na sreću. Sportsko klađenje, kažu poznavoci, obuhvata više od 20 sportova, pojedinačnih i grupnih, i to ne samo onih klasičnih. Ponuda je „široka”, ali to nije i jedino klađenje.

U Srpskoj ima još mjesta i za ljubitelje džekpota. Registrovano je i 25 priređivača igara na sreću na automatima, sa 573 automat kluba u kojima se nalazi čak 6.803 automata za igre na sreću.

Elektronske igre na sreću organizuje 14 priređivača na 1.392 lokacije, u kojima se nalazi 2.589 terminala za elektronske igre na sreću.

Najviše u Banjaluci

Klasičnu tombolu u Republici Srpskoj organizuje šest priređivača u 12 poslovnih jedinica, dok internet igre u Republici Srpskoj realizuje devet priređivača. Da li imate sreće, vještine ili vas tjera maler u pogađanju ili predviđanju rezultata, okušati se možete gotovo svuda u svijetu. U Srpskoj pomenute igre na sreću najviše se priređuju, očekivano, u Banjaluci, Bijeljini, Prijedoru, Zvorniku i Doboju. A da se „kockar krije i čuči u svakom od nas”, kako otpjeva svojevremeno Balašević, znaju osobe koje su dobile pravo organizovanja igara na sreću. A njih sve više. U 2021. godini u Republici Srpskoj je zabilježen povećan broj

izdatih odobrenja za priređivanje kod svih igara na sreću, rekli su za naš magazin u Republičkoj upravi za igre na sreću.

Mjesečno 5,6 miliona prihoda

Lani su u Srpskoj prihodi od naknada za priređivanje igara na sreću, nagradnih i zabavnih igara i poreza na dobitke iznosili 68.242.583 KM, što je u prosjeku 5,6 miliona KM mjesečno. Ovaj prihod obuhvata naknade za priređivanje internet igara na sreću, igara na sreću na automatima, kladioničkih, elektronskih i lutrijskih igara na sreću, kao i zabavnih i nagradnih igara. Za organizovanje igara na sreću priređivači plaćaju naknade koje su utvrđene zakonom i koje predstavljaju prihod budžeta Republike Srpske. Raspodjela tih sredstava vrši se na osnovu uredbе Vlade, kojom se uređuju kriterijumi za utvrđivanje korisnika i način raspodjele prihoda.

Prioritet u finansiranju imaju projekti i programi koji se bave socijalnom zaštitom i humanitarnom djelatnošću, potrebama lica sa invaliditetom, problemima zapošljavanja boračkih kategorija,

pronatalitetnom politikom, kulturom, vaninstitucionalnim obrazovanjem i vaspitanjem djece i omladine, doprinose razvoju sporta, borbi protiv droge i svih oblika zavisnosti ili se bave razvojem civilnog društva. Za finansiranje organizacija koje se bave pomenutim djelatnostima izdvaja se najmanje 20% od ostvarene dobiti Lutrije, precizirano je Zakonom o igrama na sreću.

Na terenu 11 inspektora

Strogo se kažnjava nelegalno organizovanje igara na sreću, ali i sve druge radnje koje nisu uređene zakonom. Inspektori Republičke uprave za igre na sreću su u 2021. godini izdali ukupno 259 prekršajnih naloga zbog počinjenih prekršaja iz Zakona o igrama na sreću. Od ukupnog broja prekršajnih naloga, 223 su izdata fizičkim licima i

36 pravnim subjektima. Ukupan iznos izrečenih novčanih kazni po izdatim prekršajnim nalogima iznosi 880.700 KM. Inspektori Republičke uprave za igre na sreću su u 2021. godini podnijeli sedam izvještaja o počinjenom krivičnom djelu nadležnim okružnim tužilaštvima. Republička uprava za igre na sreću je izvršila reorganizaciju Odsjeka za inspeksijske poslove, gdje od pet, ranije zapo-

slenih inspektora, danas poslove inspeksijskog nadzora obavlja ukupno 11 inspektora. Oni svakodnevno sprovode inspeksijski nadzor širom Republike Srpske u cilju otkrivanja prekršaja iz oblasti igara na sreću, što nesumnjivo doprinosi smanjenju sive ekonomije, kao i stvaranju klime za povećanje discipline u primjeni propisa u oblasti igara na sreću u Republici Srpskoj. A.D

POVEĆANJE ZA 40 POSTO

Ukupan prihod od naknada za priređivanje igara na sreću, nagradnih i zabavnih igara i poreza na dobitke od igara na sreću u Srpskoj je u 2021. godini iznosio 68.242.583 KM, dok je prihod po istom osnovu u 2020. bio 48.882.864 KM, što je povećanje od 40 odsto.

Za dobijanje i održavanje licence plaća se jednokratna naknada. Za klasičnu tombolu naknada je 50.000 KM, za kladioničke igre na sreću 3.000 KM po uplatnom mjestu, za igre na sreću na automatima naknada je 10.000 KM po automat klubu, dok za internet igre na sreću iznosi 300.000 KM.

DA LI JE MOGUĆE DOBITI DŽEKPOT?

Za Miroslava njegovi prijatelji kažu „zna pravila” igre na sigurno. Ali, zaboravite filmove, kazina i kofere pune novca. To će vam reći, navodi on, i matematičari i statističari, koji ne mogu protiv sofisticiranog softvera. Jedini trik je, ističe Miroslav, da imate sreće. Ima i velikih dobitaka pa i onih koji mijenjaju život iz korijena srećnicima, koji su uspjeli da pobjede milionske kombinacije. Ipak, oprezno, jer tanka je granica između brze i rizične zarade. Gubitak je mnogo češći.

HOROSKOP OTKRIVA NAJVEĆE GREŠKE U VEZI

Samo ljubavnik, (ne)iskreni partner ili dobar drug

Budimo realni. Niko od nas nije savršen, iako zaista volimo da „mislimo“ da jesmo (gledamo u tebe, Djevice). Svi mi pravimo greške u odnosima, a ponekad nas one čak i uče vrijednim životnim lekcijama. Ipak, ponekada uletimo i u toksične obrasce odnosa koje čak i ne primjećujemo. Jedini način da se izvučete iz ovih kalupa je da se suočite sa istinom. Evo najvećih grešaka u vezi svakog horoskopskog znaka. Pripremite se!

OVAN: NE UZIMAJTE PARTNERA ZDRAVO ZA GOTOVO

Ti si moćni Ovan i nemaš problema da napreduješ samostalno, ali ta žestoka autonomija ponekad može biti i vaša Ahilova peta. Napredujete kao vođe, što je sjajno... Međutim, zapamtite da zdrava veza nije u tome da jedna osoba dominira i da očekuje od partnera da uvijek bude vaš najveći obožavalac. Ukoliko ga tretirate na način da je uvijek tu da odgovori na svaku vašu potrebu, na kraju ćete ga odgovnuti od sebe. Nemojte ih uzimati zdravo za gotovo.

BIK: OTVORI SE, BIĆE TI LAKŠE

Svi su čuli da su Bikovi tvrdoglavi, ali ljudi ne shvataju da se vaš otpor promjenama proteže i na vaše emocije. Bikovi su stabilni. Oni žude za mirom i harmonijom. Drama ih samo stresira. Iako u početku možda mislite da se samo „uzemljujete“ kada ignorirate probleme u vezi, to nije slučaj - vi zapravo samo izbjegavate težak, ali neophodan razgovor. Držanje svega u sebi će na kraju dovesti do toga da se zamjerite svom partneru. Zato, otvorite se! Vi to možete!

BLIZANCI: ODUSTAJETE OD VEZE I PRIJE KRAJA

Da li ste ikada čuli da Blizanci bježe umjesto da se suoče sa svojim osjećanjima? Nikad! (Ovo je bio potpuni sarkazam) U stvari, Blizanci su poznati po tome što rade upravo to više puta, ali se nikada ne osvrću ni na sekundu da bi to prijetili. Iako volite veze, kada je sve zabavno i igra – i naravno, ubacite u sve malo drame – čim osjetite bilo kakve probleme, samo podignete bijelu zastavu. Nije da ste lijeni ljubavnik ili da se plašite obaveza (sa pravom osobom), ali ste skloni da na neslaganje gledate kao na kraj veze, a ne kao na priliku za kompromis i rast. Ne bježite. Neke od veza zahtijevaju naporan rad.

RAK: ZADRŽITE SVOJU INDIVIDUALNOST

Kada Rakovi otvore svoje srce to je prelijepa stvar – posebno zato što morate prvo da prođete kroz veoma tvrd oklop da biste stekli njihovo povjerenje, ali kada dođete do te tačke - Rakovi vam širom otvaraju vrata. Ovaj nivo otpuštanja ličnih granica može biti opasan jer gubite sopstveni identitet u vezi. Na kraju se sve svodi na ono što vaš partner voli. Ako vam prijatelji kažu da se ponašate potpuno drugačije u zavisnosti od toga sa kim izlazite, pa, to je ono o čemu pričamo. Zadržite svoju individualnost, Rakovi. To vas je i činilo posebnima.

LAV: ŽIVOT NIJE SCENA

Kada je život dobar, Lavovi su sjajno. Kada nije u redu, opet držite uzdignuto glavu jer ne volite da vas iko vidi poniženog. Očigledno, nikada ne možete u potpunosti pokazati ono što osjećate jer ste rođeni za scenu! Lavovi imaju prag šta mogu, a šta ne mogu da preduzmu – čak i ako vas vole do neba i nazad. Oni takođe imaju gomilu drugih problema, odgovornosti i emocija sa kojima žongliraju 24/7 pa čak i ako ih ne iznose javno. Šta kažete na to da naučite da razmjenjujete riječi u vezi, plačete kada je loše ili slavite svijet kada je dobro?